

Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Η

(σ. 8 κέξ.)

Ἡ παράδοσις περὶ τοῦ ὄνου, ὁ ὁποῖος διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους τὴν κλάδου-
σιν τῆς ἀμπέλου, εἶναι, ὡς φαίνεται, εὐρύτερον γνωστὴ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον
καὶ ἔχει μόνον εἰς τὴν περιοχὴν Unterwallis τῆς Ἑλβετίας. Μίαν τοιαύτην παρά-
δοσιν ἐκ Τουραίνης τῆς Γαλλίας, συναφῆ πρὸς τὰς ἐξετασθείσας ἐλληνικάς, ἔχει
δημοσιεύσει ὁ Jacques-Marie Rougé (Le folklore de la Touraine, Tours 1931,
σ. 141). Εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ἀναφέρεται συγκεκριμένως ὅτι ὁ ὄνος ἐνὸς μονα-
χοῦ τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου ἦτο ὁ καταφαγὼν τὸ κλῆμα καὶ ὁ διδάξας
οὕτω τὴν κλάδουσιν τοῦ φυτοῦ. Ἄλλ' ὡς μὲ πληροφορεῖ δι' ἐπιστολῆς του ὁ γνω-
στός λαογράφος Roger Lecotté, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλω καὶ τὴν ἀνωτέρω παρα-
πομπὴν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Rougé, εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ παράδοσις σχετίζεται γενι-
κώτερον μὲ τὴν θαυματουργικὴν παρουσίαν εἰς τὴν Τουραίνην τῶν ἁγίων προστατῶν
τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου Βικεντίου καὶ Μαρτίνου, εἰς τοὺς ὄνους τῶν ὁποίων
ἀποδίδεται ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐνέργεια.

ΣΤΕΦ. Δ. ΗΜΕΛΛΟΣ